

fiden, deri, at det vil koste noget mere, end man hidtil gik ud fra; men Spørgsmaalet bliver naturligvis grumme væsentlig dette: hvor meget mere det vil koste, end hvad man gik ud fra for $\frac{1}{2}$ Aar siden. For $\frac{1}{2}$ Aar siden mente man, at Udgiften vilde bevæge sig mellem 200,000 og 250,000 Kroner — det blev jo sat til 204,000 Kroner; efter de Oplysninger, som den meget ærede Minister har forelagt, vil Merudgiften blive 382,000 Kroner, det er altsaa en Forskel af 178,000 Kroner. Det er vel et Spørgsmaal, om denne Forøgelse af Merudgiften vil veje lige saa meget overfor det ærede Ting, som den synes at have vejlet lige over for den ærede Minister. Men det, hvorfor jeg er særlig tilfreds over, at Ministeren har indtaget dette — som jeg for Kortbeds Skyld vil kalde det — økonomiske Standpunkt, er det, at hvis det altsaa ved nærmere Undersøgelser og Overvejelser maatte kunne vise sig, at Merudgiften ikke vil blive saa stor, som Ministeren efter de nu forelagte Oplysninger mener, det vil blive, saa kan der ifølge det principielle Synspunkt, fra hvilket han ser paa Sagen, ikke længere være nogen Modstand at frygte fra ham, og jeg haaber heller ikke, at den ærede Minister vil gøre nogen Modstand imod Flytningen i dette Tilfælde. Den ærede Minister erkender jo i Motiverne til Lovforslaget, at Stationens Flytning kunde være af stor Betydning for Viborg By og nærmeste Omegn, og navnlig mod Nord, hvilket han saa nærmere paaviser; men det kan naturligvis ikke være den ærede Minister ligegyldigt, om der træffes en Foranstaltning, der erkendes for at være af meget stor Betydning for Viborg By og Omegn. Jeg har allerede tidligere gjort den Bemærkning, at Landet jo bestaar af større eller mindre Lokalteter, og at det ingenlunde kan være det hele ligegyldigt, at større eller mindre Dele have særlig godt af en Foranstaltning. Det er fremhævet ogsaa af den ærede første Taler i Dag, at den Egn, hvorom der her er Tale, nok synes at burde have lidt Krav paa, at der tages særligt Hensyn til den. Det er jo ingenlunde nogen rig Egn, det Opland til Viborg, hvorom der jo nærmest er Tale, naar man taler om Landet; det kan endog betegnes som at være en fattig Egn, og hvad Viborg By selv angaar, saa er den sandelig langt fra at være en rig By. Det er mig opgiveth, at Skatteprocenten allerede nu er naaet hen til at være 7 pCt., og efter det Rendstab, jeg har til Viborg fra Nutid og Fortid, tør jeg paasta, at denne snarere hører til de fattige eller fattigste Byer i Landet, end

den kan siges at være velhavende. Jeg tror altsaa nok, man paa Forhaand maa være noget sympatetisk stemt for at ordne dette Banespørgsmaal saaledes, at det virkelig kan komme til at tjene Viborg By og Omegns Interesse. Men jeg skal gerne indrømme den meget ærede Minister, at man ogsaa kan løbe Guld for dyrt, og at der kan være Tale om at bringe Osre, som ere for store, selv for at opnaa, hvad man ellers gerne vil; men det er dog et Hovedpunkt, om virkelig den Beregning holder Stik, hvorpaa det foreliggende Lovforslag er grundet. Jeg forudsætter, at denne Sag vil blive Genstand for nærmere Overvejelse i et Udvalg, og der ville da alle de forskellige herhenhørende Momenter kunne komme frem og blive nærmere undersøgte. Jeg antager, at det ogsaa maa blive Tilfældet med Hensyn til, hvad jeg nu skal tillade mig at nævne.

Jeg kan fatte mig i den Henseende temmelig fort, af Hensyn til, hvad der allerede er fremkommet fra anden Side, navnlig af den ærede første Taler, men der er dog et Par Punkter, jeg finder Anledning til at tilføje, ligesom jeg ogsaa gerne vilde accentuere noget af det, han omtalte. Hvad jeg tillader mig i Dag at anføre, haaber jeg skal befindes at være velbesejlet. Jeg har Grund til at anse det for at være velbegrunder, idet jeg i den Henseende, hvad det faktiske Forhold angaar, støtter mig paa Meddelelser, som ere komne mig i Hænde — ja, man kan jo gerne kalde det fra en Autoritet, idet det nemlig er det Jærnbaneudvalg, som er nedsat af Amtsraad og Byraad. Jeg maa antage, at man ikke vil anføre noget, som er ganske grebet ud af Luften, men jeg ønsker ikke andet, end at det, som jeg nu tillader mig at nævne, maa blive gjort til Genstand for nærmere Undersøgelse og Prøvelse. Man har, som sagt, faaet en Merudgift sammenlignet med, hvad man gik ud fra for et halvt Aar siden, af 178,000 Kr. Nu siger imidlertid den meget ærede Minister i sine Motiver, at i Beregningen er ikke medtagen Værdien af selve de Arealer, som ville kunne afhændes i Tilfælde af Stationens Flytning, og Grunden dertil er den, at det skal være saa overmaade vanskeligt at finde en Værdi for disse Arealer. Det kan være meget sandt, men de have en Værdi, det vil naturligvis ingen benægte. Hvor stor kan denne Værdi med Rimelighed siges at være? Det er blevet mig opgiveth, at det Areal, hvorom det gælder, er mellem 7 og 8 Tønder Land. Skulde det være forfæret, vil det nærmere kunne oplyses, men hvis det er 7 til 8 Tdr. Land, saa har et saa stort Areal, liggende